

Paris, 31 ianuarie 2019.

**SCRISOARE CIRCULARĂ ADRESTATĂ TUTUROR MEMBRILOR
DIN SOCIETATEA SFÂNTUL VINCENȚIU DE PAUL
DIN LUMEA ÎNTREAGĂ**

2019 – Anul tematic internațional Paul Lamache

1. Introducere

Lăudat să fie Isus Cristos !

Dragi frați și surori vinicențieni, simpatizanți, angajați din centrele noastre, colaboratori, stimați voluntari, îndrumători spirituali, prieteni ai vinicențienilor și ai Familiei Vinicențiene internaționale,

Este pentru a treia oară de când am fost ales să fiu al XVI-lea președinte general al Societății Sfântul Vincențiu de Paul, că mă adresez cu deosebită recunoștință, vouă dragi vinicențieni din lumea întreagă, membri ai Conferințelor vinicențiene, prin Scrisoarea Circulară din anul 2019, an în care Consiliul General Internațional sărbătorește 180 de ani de existență. Anul acesta este și Anul Tematic dedicat lui Paul Lamache unul din cei șapte fondatori¹ ai Societății noastre.

Scrisoarea circulară face parte din tradiția președinților generali încă din anul 1841 când Emmanuel Joseph Bailly de Surcy s-a hotărât să scrie prima scrisoare. Începând de atunci predecesorii mei ne-au transmis cunoștințe și gânduri de neprețuit. Această tradiție foarte

importantă a dus la formarea unei doctrine în sânul SSVP. Doresc din toată inima ca această scrisoare circulară să fie de folos întregii comunități vinicențiene; și cu această intenție mă adresez vouă.

Având în vedere dimensiunile ei, vă sugerez să o împărțiți în diferite părți sau pe teme diferite și care să fie citite în diferite ocazii în cadrul întâlnirilor din Conferințele vinicențiene. M-aș bucura foarte mult dacă mi-ați trimite comentarii, critici și sugestii privitoare la conținutul scrisorii, la adresa de mail cgi.circularletter@gmail.com care vă stă la dispoziție.

Vreau să vă amintesc de altfel că o mare parte din temele abordate mi-au fost sugerate de colegii din organizație, fapt ce mă bucură deoarece dovedește că Scrisoarea circulară a ajuns la toți confrății, a fost meditată cu atenție și dezbătută. Vă mulțumesc pentru influența pe care a avut-o, nu doar asupra membrilor activi, dar și asupra voluntarilor, angajaților, preoților, a presei catolice și colaboratorilor vinicențieni.

Profit de ocazie pentru a vă ruga stăruitor să vă amintiți de noi în rugăciunile voastre mai ales în timpul întâlnirilor din Conferință. Rugați-vă pentru mine, rugați-vă pentru vinicențienii care au acceptat să mă ajute în slujire în cadrul Consiliului general; rugați-vă pentru responsabilii vinicențieni ca să fie sfinți așa cum spunea Ozanam².

Bunul Dumnezeu să îndepărteze de la noi necazurile ca să putem, în numele Domnului, să răspândim credința prin practicarea carității atât între noi cât și cu cei care suferă. Aceste două

¹ Societatea Sfântul Vincențiu de Paul a fost fondată la Paris în data de 23 aprilie 1833. La prima întâlnire au participat următoarele persoane: Antoine-Frédéric Ozanam, Emmanuel Joseph Bailly de Surcy, Pierre-Emmanuel-Félix Clavé, Jules François-Louis Devaux, François Lallier, Paul Lamache et Pierre Auguste Le Taillandier. Societatea are așadar șapte fondatori care au participat la ceea ce noi numim "fundație colegială". Ozanam este cel mai cunoscut dintre ei, dat fiind și faptul că procesul său de canonizare este în curs. El nu și-a atribuit niciodată titlul de "singurul fondator". În mai multe țări atunci când de vorbește despre SSVP se spune că a fost fondată de Ozanam, și nu este corect față de ceilalți prieteni fondatori. Consiliul general dorește să pună în valoare amintirea tuturor pionierilor organizând proiectul „Anul tematic internațional”, ocazie excelentă pentru a cunoaște moștenirea, ideile, viața, opera și gândirea acestor oameni ai lui Dumnezeu, care inspirați de Providența divină i-au iubit pe cei săraci și s-au hotărât să caute în mod concret calea spre sfințenie și construirea unei lumi mai bune.

² Cartea "Antônio Frederico Ozanam: um modelo, uma referência" (José Garcia, Porto, Portugalia, 2018).

dimensiuni ale SSVP (prietenia dintre membri și solidaritatea cu cei nevoiași) sunt semnul distinct al vincentianului; să ne rugăm Domnului să ne ajute să înaintăm pe această cale, să renunțăm la separări, conflicte sau certuri și să trăim cuvântul lui Isus: *”Dacă cineva vrea să fie primul, să fie cel din urmă și slujitorul tuturor”*³.

Lectură plăcută!

2. Misiunea Consiliului General

Pe zi ce trece îmi dau tot mai mult seama de măreția funcției pe care frații vincentieni mi-au încredințat-o în mod democratic alegându-mă în postul principal de Președinte general. Sunt conștient de limitele și slăbiciunile mele și de provocarea imensă ce reprezintă administrarea unui Consiliului ce cuprinde întreaga lume; 155 de țări și zone, 50 000 de Conferințe și 800 000 de membri. Responsabilitatea este covârșitoare pentru un singur președinte, de aceea au fost înființate Consiliul internațional și conducerea colegială din care fac parte mai multe persoane, bărbați și femei, tineri și adulți de pe cinci continente și care au acceptat să împartă cu mine atribuțiile și responsabilitățile conducerii Confederației.

Adeziunea colaboratorilor și a angajaților de la sediul Consiliului general din Paris mă ajută să conduc SSVP până la finele mandatului și să introduc noutățile și îmbunătățirile care, cu voia lui Dumnezeu, vor fi acceptate. Când scriem rapoartele anuale rămân mereu surprins de realizările numeroase pe care Confederația le-a concretizat cu ajutorul necondiționat al Consiliilor regionale, a Secției permanente și a Comitetului internațional executiv, a Concordatului (grup de țări care acordă un sprijin financiar fix Consiliului general) și a altor comisii de deliberare din cadrul Consiliului general. Toți responsabilii din cadrul oricărui departament, sau serviciu sunt foarte devotați și demonstrează angajare serioasă pentru realizarea obiectivelor stabilite în planul strategic internațional. Înaintăm împreună și căutăm să realizăm un cât mai mare număr de proiecte folosindu-ne de resursele financiare și umane de care dispunem.

³ Marcu 9,35

Aș putea să fac o listă lungă cu realizările importante ale actualei conduceri, dar ca să nu mă lungesc, voi menționa doar câteva, cum ar fi Serviciul de Mediere, Proiectul « SSVP Plus », activitățile pentru păstrarea memoriei celor șapte fondatori (festivalul de film, anii tematici), procesul de canonizare a lui Ozanam, relațiile bune cu Biserica, convențiile și acordurile de cooperare internațională, susținerea tinerilor, ajutorul frățesc internațional (conferințe surori, parteneriate și CIAD), actualizarea modulelor de formare, colaborare strânsă cu Familia Vincentiană; doar câteva dintre inițiativele Consiliului General ce ne dau mulțumire.

În 2019, ca administrație internațională a SSVP, vom avea o anumită maturitate întrucât suntem la jumătatea mandatului; Consiliul superior s-a îmbogățit cu experiența unor bune-practici. Învăț multe din fiecare vizită misionară pe care o fac în diferite țări și le pun în practică la nivel internațional. De exemplu, vizita recentă din Africa mi-a reamintit că putem ajuta pe ceilalți și cu puține resurse financiare, pentru că Dumnezeu ne dă creativitatea și curajul necesare pentru slujirea săracilor. Putem să organizăm activități de ajutorare și fără să avem un bănuț în buzunar: un sfat, o strângere de mână și o vorbă bună pot fi suficiente pentru a face minuni cu cei aflați în suferință⁴.

Anul acesta avem bucuria să sărbătorim 180 de ani de la înființarea Consiliului General⁵. În tot timpul anului se vor publica articole, meditații și texte informative cu privire la ideea extraordinară pe care au avut-o fondatorii de înființare a unui organ superior care să gestioneze dezvoltarea (calitativă și cantitativă⁶) a Conferințelor. Astfel a

⁴ Iată cum i-a mulțumit Frédéric Ozanam lui Emmanuel Bailly pentru sfaturile înțelepte și prezența sa alături de tinerii studenți care vor deveni fondatorii SSVP: « Aceștia nu aveau multe resurse economice, dar aveau mult entuziasm » (Lettre d'Ozanam à Bailly de Surcy, 3 noiembrie 1834).

⁵ Pentru a garanta dezvoltarea SSVP pe diferite continente, în strânsă unire cu Regula și idealurile celor șapte fondatori, înaintașii noștri, în cadrul unei întâlniri din 14 iulie 1839, au hotărât înființarea Consiliului General, mai întâi ca o parte diferită de Consiliul de la Paris. Pe atunci în Paris erau 16 Conferințe și 22 în afara Parisului. Prima întâlnire a Consiliului General a avut loc mai târziu, pe 27 decembrie 1840. Aceste informații sunt detaliate în cartea scrisă de Matthieu Brejon de Lavergnée (« La Société de Saint-Vincent-de-Paul au XIXe siècle »).

⁶ Într-o scrisoare adresată prietenului său Guéranger (5 iulie 1833), Emmanuel Bailly spunea: « Conferința are, în definitiv, rezultate uluitoare ce depășesc așteptările noastre ». Vă recomandăm cartea « Frédéric Ozanam : l'engagement d'un intellectuel catholique au XIXe siècle » (Gérard Cholvy); capitolele V și VI introduc cititorul în ambianța profundă a fondării Conferinței de caritate.

luat naștere Consiliul General, rodul dezvoltării vechiului Consiliu de Direcțiune.

În această Scrisoarea Circulară doresc să vă vorbesc de patru domenii strategice pentru Societatea Sfântul Vincențiu de Paul: formarea, tinerii, comunicarea și expansiunea organizației noastre.

Formarea este foarte importantă pentru Consiliul General; printre cele 10 puncte strategice, ea ocupă prima poziție: « Formare permanentă și pentru toți membri ». Pentru realizarea acestui obiectiv am înființat Vicepreședinția internațională pentru formare alcătuită din 12 delegați din teritorii și care colaborează cu Comisiile de formare teritoriale. Consiliul General consideră formarea în cadrul SSVP o prioritate absolută și a înființat o structură internațională ca să realizeze această provocare imensă.

Când am fost ales președinte, am primit de la predecesorii mei o serie de module de formare extraordinare incluse în « *Formarea universală/generală* ». În prezent programul de formare internațională este îmbogățit cu teme noi cu scopul de a vă oferi un conținut actualizat și mai atractiv, în diferite limbi, mai interactiv, fără a pierde legătura cu fundamentele lăsate de fondatori⁷.

O altă prioritate a mandatului o reprezintă **tinerii**. Tinerii au o voce în cadrul Consiliului General, au un loc și un rol de împlinit. Vicepreședinția internațională pentru tineri, copii și adolescenți reprezintă o realitate ce se consolidează progresiv și dă deja multe roade.

Am stabilit ziua de 4 iulie ca « *Ziua Internațională a tinerilor din SSVP* », ca să ne amintim de fericitul Pier Giorgio Frassati, tânăr vincentian italian, care s-a îmbolnăvit vizitând familiile nevoiașe și a murit la vârsta de 24 de ani.

Anul trecut la Salamanca (Spania), Consiliul General a organizat a II-a Întâlnire Internațională a Tinerilor din SSVP, făcând astfel un nou pas concret în cadrul Vicepreședinției Internaționale pentru Tineri. În timpul evenimentului, 12 membrii noi au fost introduși în echipa

internațională ca să sprijine Consiliul General în definirea relațiilor cu tinerii. Evenimentul a fost un mare succes, iar reprezentanții naționali și-au putut arăta capacitățile, voința și devotamentul. Peste cinci ani cea de-a III-a Întâlnire Internațională a tinerilor.

Consiliul General sprijină copiii, adolescenții și tinerii vincentieni deoarece suntem siguri că ei sunt sursa de reînnoire a Societății. Ar fi bine ca tinerii din diferite Consilii Regionale să intensifice schimbul de idei, să-și împărtășească bunele practici, să învețe și să se învețe între ei. O experiență formidabilă ar fi, dacă tinerii din două țări ar putea să dezvolte acest tip de experiență din care SSVP ar avea multe de câștigat. Tinerii⁸ de astăzi vor fi liderii vincentieni de mâine.

Profit de ocazie pentru a cere Consiliilor să aloce o parte din buget activităților tinerilor. Aceștia au nevoie de resurse economice pentru întâlniri, recrutare de noi membri, sesiuni de formare, publicare de materiale publicitare și promoționale, călătorii și alte nevoi; partea financiară este importantă pentru încurajarea muncii delegaților din partea tinerilor. Felicitări Consiliilor care au adoptat deja acest tip de măsuri!

În acest sens, Consiliul General Internațional a hotărât ca pe 4 iulie 2019 să se organizeze în toate țările o « *Colectă Specială pentru tinerii din SSVP* », iar fondurile strânse vor fi gestionate de Consiliul Superior sau echivalentul acestuia din fiecare țară. Sunt convins că generozitatea confrăților va permite să se strângă suficiente fonduri pentru a încuraja activitățile tinerilor din Societatea Sfântul Vincențiu de Paul. Vă mulțumesc pentru sprijin! Colecta va avea loc în toate Conferințele în cadrul întâlnirilor ce vor avea loc între 1 și 7 iulie 2019 sau într-o altă zi în jurul acestei date.

Comunicarea reprezintă o axă importantă pentru Consiliul General. Putem afirma că cheia succesului unei organizații constă în binomul « comunicare eficientă » și « planificare strategică amănunțită », și este adevărat și pentru Societatea

⁷ Președintele general preferă să utilizeze termenul de « fondatori » în locul celui de « cofondatori », pentru a da celor șapte pionieri aceeași importanță în istoria SSVP.

⁸ « Obiectivul principal al Societății este să formeze un grup sau o asociație de ajutorare a tinerilor catolici în care aceștia să găsească prietenie, sprijin, exemplu și un model de familie creștină. » (text publicat în partea a III-a a cărții « Laical », 2000, scrisă de Consiliul Superior al Spaniei și care propune rugăciuni, meditații, lecturi spirituale și devoțiuni dedicate Sfintei Fecioare Maria și altor sfinți.

Sfântul Vincențiu de Paul. Am făcut mari progrese în timpul acestui mandat și întreaga comunitate vincentiană așteaptă ca Consiliul General să îmbunătățească sistemul de comunicare mai ales în ceea ce privește publicarea/difuzarea programelor, a proiectelor și a inițiativelor în curs de desfășurare. Buna funcționare a Societății Sfântul Vincențiu de Paul depinde de comunicarea eficientă din partea Consiliului General.

Echipa internațională de comunicare cu sediul la Madrid, a făcut o muncă excelentă în ultimii ani și suntem foarte fericiți de acțiunile care sunt în curs de realizare. Site-ul internațional a fost complet refăcut și este mai atractiv, mai informativ și mai formativ (texte noi despre istoria SSVP, altele sunt în pregătire și vor fi publicate cât mai curând).

O altă noutate este buletinul « Ozanam Network », ce reunește cele mai importante informații privitoare la Consiliul general și activitățile din diferite țări. Este impresionantă forța de muncă vincentiană din întreaga lume, iar buletinul reflectă tocmai activitățile ce se desfășoară în cadrul SSVP.

Am lansat recent invitația pentru festivalul de cinema « *Cei șapte Fondatori* ». Festivalul are ca scop premiera filmelor care prezintă momentul istoric al fondării SSVP. Înmânarea premiilor va avea loc în septembrie 2019 și sperăm că vor intra în concurs multe materiale audiovizuale. Festivalul se înscrie în inițiativele adoptate pentru sărbătorirea a 180 de ani de la crearea Consiliului General. Data limită a înscrierilor este 15 mai 2019, conform regulamentului stabilit de festival.

Anul acesta în iunie, în cadrul întâlnirii plenare a Consiliului General ce va avea loc la Porto (Portugalia) vom lansa cântecul « *Cei șapte Fondatori* » pentru a pune în valoare, o dată în plus, caracterul colegial al fondării SSVP. Sunt convins că acest cântec va avea un mare succes și va fi cântat la toate evenimentele vincentiene din întreaga lume.

Logoul internațional oficial aprobat în anul 1999 și care este în vigoare începând cu anul 2001, reprezintă un alt instrument important de comunicare și simbol al unității. Consiliul General a aprobat modificarea desenului pentru a permite fiecărei țări să-și înscrie numele în exteriorul cercului albastru. Inițiativa vine ca răspuns la

cererile repetate pe care le-am primit. « Manualul de folosire al Logoului » va fi publicat în curând cu speranța că toate țările vor urma instrucțiunile și modelul prezentat. Folosirea, apărarea și propagarea logoului reprezintă un semn de unitate și mai presus de toate, este o demonstrație clară a respectului față de « porunca iubirii » principala condiție în relațiile umane din cadrul SSVP.

În cursul anului 2019 avem intenția să publicăm un nou material video de prezentare a SSVP. Prezentarea actuală este din 2013 și necesită câteva modificări dat fiind faptul că viața este dinamică, iar statisticile se schimbă. Noua prezentare video trebuie să prezinte SSVP publicului cu care este în contact, cum ar fi Biserica, întreprinderile, sponsorii, guvernele și organizațiile de binefacere. Prezentarea nu va depăși cinci minute, dar va fi plină de imagine, culoare și muzică, filmările se vor realiza în diferite țări și sperăm că va fi de folos pentru SSVP.

Tot efortul ar fi fără sens dacă Consiliile Regionale nu ar colabora la răspândirea informațiilor, articolelor, circularilor și a reflecțiilor publicate de Consiliul General. Acest parteneriat este fundamental și mai presus de toate arată legătura pe care o avem cu Parisul și cu moștenirea fondatorilor.

Expansiunea Societății Sfântul Vincențiu de Paul prin Proiectul « SSVP Plus » este o altă realizare a mandatului nostru. Am restructurat proiectul, am numit un nou responsabil și am alocat un buget adecvat pentru ca, odată toate condițiile îndeplinite, să putem ajuta ca în fiecare an cinci noi țări să adere la rețeaua internațională de caritate. Am ajuns în Liberia, Cipru și Albania și vrem să ajungem și în alte regiuni ale lumii (Gabon, Maroc, Capul Verde, Insulele Caiman și Grecia), pentru a aminti doar câteva țări. Mulțumiri Consiliilor Regionale care au ajutat Consiliul General în răspândirea instituției noastre în lume!

Rolul celor 12 Vicepreședinți Teritoriali este esențial în implementarea Proiectului « SSVP Plus » întrucât ei sunt cei care indică posibilitățile de expansiune ale Societății. Vreau ca în anul 2019 să mă implic și eu personal în acest proiect vizitând împreună cu Vicepreședinții teritoriali anumite țări cu perspectivă.

Vreau să amintesc, cu multă satisfacție, și crearea Medaliei « *Caritate în speranță* », ce reprezintă o recunoaștere publică pe care Confederația Internațională a Societății Sfântului Vincentiu de Paul o oferă anumitor grupuri care lucrează în domeniul umanitar și social, în special în favoarea țărilor defavorizate. În 2018 medalia a fost înmănată grupului Rotary Club. Consiliul General va alege grupul din anul 2019 pornind de la sugestiile pe care Consiliile regionale le vor transmite Consiliului General până pe 28 februarie 2019.

3. Recomandări pentru Vincențieni

Cu harul lui Dumnezeu am putut vizita mai multe părți din lume ducând mesajul de pace, caritate și unitate pe care Consiliul General vrea să-l transmită din toată inima tuturor vincențienilor. Cu această ocazie am constatat activitățile minunate ce arată modul în care SSVP contribuie efectiv la construirea unei lumi mai bune și mai creștine. Am fost surprins de exemplele de sfințenie dintre membri, și este un mare prilej de bucurie, căci aceste persoane nu fac altceva decât să caute ceea ce este mai important în viață: sfințenia personală și a celor din comunitate prin misiunea pe care o trăim de a vesti întregului popor al lui Dumnezeu speranța mântuirii.

Pe de altă parte însă am observat anumite comportamente și atitudini pe care trebuie să le evităm, întrucât ne îndepărtează de Dumnezeu și ne conduce la pierzare spirituală. După cum o știm, scopul principal al SSVP este sfințenia tuturor membrilor, de aceea trebuie să renunțăm la toate situațiile nedorite pe care le-am observat în anumite regiuni ale lumii.

Vincențianul trebuie să fie lumină. Domnul nostru Isus Cristos ne spune că lumina trebuie să lumineze și nu trebuie să o ascundem sub pat. Vincențianul trebuie să-și mărturisească credința și să-și trăiască apostolatul fără să cedeze sau să o facă cu timiditate și fără vlagă. Dumnezeu ne-a chemat să fim « sarea pământului și lumina lumii »⁹, mai ales ca laici¹⁰ angajați acolo unde

⁹ Matei 5, 13-15.

¹⁰ « Este necesar să privim în față această lume a noastră, cu valorile și problemele sale, cu neliniștile și speranțele sale, cuceririle și înfrângerile sale (...) aceasta este via, acesta este câmpul în care credincioșii laici sunt chemați să-și trăiască misiunea lor. (cf. Mt 5, 13-14) (...) Ne gândim la

suntem. Iar cei din jurul nostru văzându-ne pe noi trebuie să vadă chipul lui Cristos, trăsăturile blânde ale preasfintei Fecioare Mariei, privirea iubitoare a sfântului Vincențiu și stilul de viață al lui Ozanam și a celorlalți fondatori. Dacă trăim în acest mod vom fi lumină pentru omenirea de astăzi căreia îi lipsește valorile familiei, ale Evangheliei și ale iubirii.

Vincențianul trebuie să fie un exemplu de toleranță. Într-o societate nedreaptă¹¹ cum este cea în care trăim, rolul vincențianului îmbracă o formă nouă, iar la caracteristicile tradiționale ale identității noastre ar trebui să adăugăm alte cinci componente cum ar fi: toleranța (într-o lume egoistă și necruțătoare), răbdarea (într-o societate stresată și mereu pe fugă), buna dispoziție (într-un mediu social trist și dezbinat), bunăvoința (într-o lume individualistă, încrezută și concurențială) și zâmbetul (într-un mediu inuman și posomorât).

Toate aceste componente, adăugate la profilul caritabil și virtuțile vincențiene¹², reprezintă cheia cu care să ajungem la respectarea și o slujire mai bună a celor aflați și în nevoi materiale sau spirituale¹³.

Vincențianul trebuie să fie un indignat indiscutabil. Am folosit termenul de « indignat/revoltat » cu referire la privirea critică asupra societății ce trebuie să-i preocupe pe vincențieni. Dacă vrem să apărăm viața, credința și Scriptura, nu putem accepta lumea așa cum este și nici să ne înclinăm în fața principiilor impuse de ea. În ceea ce privește refugiații și imigranții, vincențienii nu pot rămâne insensibili sau străini

multiplele violări la care este supusă astăzi demnitatea persoanei umane: ideologie, putere economică, sisteme politice inumane, tehnocrație științifică, invazie mass-media ». (Exortăția Apostolică « *Christifideles Laici* » – Despre vocația și misiunea laicilor în Biserică și în lume, Papa Ioan Paul al II-lea).

¹¹ Când vorbim despre nedreptăți sociale este foarte important să ne amintim că Doctrina Socială a Bisericii este un răspuns concret la această situație, așa cum ne-a învățat Ozanam. Biserica cere și îi îndeamnă pe laici să fie protagoniștii Doctrinei Sociale în toate segmentele societății, nu doar în domeniul evanghelizării, dar mai ales în relațiile dintre oameni. Vincențienii, datorită interacțiunii sociale și a cunoașterii în profunzime a realității, sunt persoanele cele mai bine plasate ca să mărturisească, să trăiască și să facă cunoscută Doctrina Socială a Bisericii.

¹² Cele cinci virtuți recomandate de Vincențiu de Paul sunt: simplitatea, umilnța, mortificarea, blândețea și zelul apostolic. Cel care trăiește spiritualitatea vincențiană trebuie să aibă aceste atitudini. Ajutorarea nevoiașilor cere mare atenție față de virtuțile vincențiene deoarece acestea arată dragostea și respectul față de cei defavorizați. Vă sugerez citirea articolelor din Regulament referitoare la virtuțile vincențiene.

¹³ În scrisoarea din august 1837, secretarul general François Lallier prezintă câteva din virtuțile recomandate punând accentul pe curtoazie.

în fața suferinței aproapelui, nu pot să susțină decizii politice care, în loc să rezolve problemele, construiesc bariere și provoacă reacții radicale. Lumea are nevoie de pace, iar mesajul vincentian merge în această direcție consolidând cultura păcii¹⁴.

Nu putem să acceptăm în mod pasiv ca valorile creștine să fie atacate prin mijloacele de comunicare, în școli și prin politici ce prezintă o viziune despre lume complet diferită de ceea ce ne propune Isus Cristos. Cel mai mare exemplu pe care îl avem în acest caz este Ozanam¹⁵, care a răspuns la chemare lui Dumnezeu apărând Biserica și credința.

Trebuie să fim vestitorii Evangheliei, să intervenim, cu respect și dăruire, în favoarea celor care suferă, și în același timp să denunțăm orice formă de cruzime, excludere sau segregare dintre oameni. În prezent, întreaga planetă traversează o perioadă de extremism și nesiguranță, ce provoacă teamă și ură între oameni. Este nevoie de calm. Contextele sociale ce indică această tendință sunt îngrijorătoare și, din păcate, reale. Problemele actuale – indiferența față de refugiați, egoismul ce limitează acțiunile altruiste, terorismul care atacă persoane fără apărare, avortul¹⁶ și eutanasia care scurtează durata vieții – toate acestea trebuie să devină ținta luptei noastre, lupta tuturor vincentienilor, și prin mărturia noastră să oferim ca alternativă mesajul mântuitor al lui Cristos pentru omenire.

Vincentianul poate să nu fie de acord cu ceva, dar să o facă cu dragoste. Suntem diferiți, avem culturi diferite, avem și opinii diferite și este

normal și de înțeles. Când însă este vorba de Săraci, trebuie să adoptăm atitudini asemănătoare, să căutăm unitatea și să rezolvăm conflictele bazându-ne pe valorile evanghelice și vincentiene. Nu putem - și nici nu trebuie - să facem ce face toată lumea. Suntem diferiți, mai ales între noi. Trebuie să evităm conflictele din sânul SSVP, cu familia Vincentiană sau cu preoții, această purtare nu vine de la Dumnezeu. În relațiile dintre noi, fie relații personale, profesionale, familiale și ecleziale, trebuie să domnească buna înțelegere. În SSVP este loc pentru toată lumea din moment ce ne-am alăturat celorlalți, am venit cu calitățile proprii. Dacă un vincentian are probleme, trebuie să fie ajutat, în acest fel vom consolida « a doua rețea de caritate » despre care vorbesc adesea în articolele și textele publicate.

Vincentianul trebuie să tindă spre sfințenie.

Scopul principal al vincentianului este să fie sfânt. Întâi de toate, vincentienii vor să ajungă la sfințenie prin practicarea sacramentelor, prin respectarea poruncilor, prin prezența activă în sânul Bisericii și prin viața de rugăciune. Hrănit din belșug cu aceste valori și format pe măsură, vincentianul va putea să practice mai bine faptele de milostenie. Să căutăm să fim sfinți, fără să uităm că se ajunge cu greu la sfințenie căci suntem păcătoși, slabi, încrezuți, egoiști, nerecunoscători; toate acestea sunt piedici în calea sfințeniei¹⁷.

Vreau să adresez un mesaj special confrăților care au trecut prin situații personale dificile. Nimeni dintre noi nu este imun în fața greutăților cum ar fi datoriile financiare, boala unui membru de familie, lipsa unui loc de muncă, probleme legate de educația copiilor, probleme în familie, deprimarea sau alte boli moderne. Și noi suntem atinși de aceste probleme pentru că suntem oameni și avem aceleași greutăți și neliniști. Vincentianul nu este scutit de suferință, dezamăgire, trădare, regrete, indiferență și intrigile lumii. La locul de muncă, vincentianul trebuie să se confrunte cu o serie de provocări. În relația cu proprii copii, vincentianul simte pe pielea lui ce înseamnă chinurile provocate de amenințarea constantă a drogurilor, răzvrătirea adolescenților, gașca de prieteni nepotriviți și lipsa de perspectivă a tinerilor. Nu suntem cruțați de toate acestea!

¹⁷ În paragraful 16 din Exortația Apostolică « Christifideles Laici » (Vocația și misiunea laicilor în Biserică și în lume), sfântul Părinte Papa Ioan Paul al II-lea abordează tema sfințeniei într-un mod extraordinar.

¹⁴ Ioan 14, 27 « Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă; Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu se tulbure inima voastră, nici să nu se teamă ».

¹⁵ Vă recomandăm cartea « Antoine Frédéric Ozanam », apărută în 2017 și scrisă de Raymond Sickinger (Indiana, SUA); capitolul 10 (ghid și slujitor) arată în mod clar că pentru Ozanam modelul era Isus și sfântul Vincentiu.

¹⁶ Pe 3 mai 2018 a fost publicat pe site-ul Consiliului general « Declarația Oficială a SSVP în favoarea Vieții ». Textul afirmă că, noi, Vincentienii : « Respingem orice argument, amenințare și mecanism contrare vieții! Nu vom construi o societate dreaptă, pașnică și prosperă prin acceptarea dreptului de a asasina ființe umane, mai ales pe cele mai slabe și nevinovate. Acest caz nu este și nu va fi niciodată apărut, acceptat, tolerat sau relativizat de noi. De altfel, suntem conștienți că acest mod de gândire nu are nici sens și nici logică. Nimeni – fie națiune, sistem de guvernământ, grup de activiști fără apartenență la vreo religie – nimeni nu poate nega celorlalte ființe dreptul la viață. Noi, Vincentienii am fost dintotdeauna și vom rămâne apărătorii neobosiți ai vieții! Ca asociație civilă formată din laici creștini, devotați și angajați în răspândirea Împărăției lui Dumnezeu, nu putem renunța la această obligație ».

Diferența este că, putem depăși aceste greutăți pentru că avem un sprijin, nu doar Îngerii păzitori, ci și o întreagă « oaste spirituală vincentiană », condusă de sfântul Vincențiu și de « soldații săi bravi », cei șapte fondatori, Rosalie Rendu, Luiza de Marillac, Jean-Léon Le Prevost, și mulți alții care mijlocesc pentru noi la Dumnezeu. Nu suntem singuri, Dumnezeu nu ne părăsește. Tuturor vincentienilor care trec printr-o perioadă dificilă le transmit mesajul meu sincer de speranță, pace și credință.

Doresc să spun câteva cuvinte și despre **importanța rugăciunii, a sacramentelor și a vieții spirituale a vincentianului**. Am constatat că sunt mulți vincentieni foarte activi pe plan material și care fac tot ce pot pentru a-i ajuta pe frații nevoiași. Însă acest activism social nu este întotdeauna îmbinat cu o practică religioasă care să ne ducă la întâlnirea cu Isus prin practicarea carității. Conferințele sunt loc de rugăciune¹⁸, credință, evlavie și prietenie. Nu putem să reducem Conferințele la un concept simplist de « centru de intervenție » ce oferă servicii sociale celor săraci. În multe locuri din lume în care necesitățile de bază sunt cele mai căutate, e de înțeles ca unele Conferințe să pună accentul mai mult pe ajutorarea materială; totodată însă nevoile sunt diferite și cer forme de ajutorare creative și diferite, ceea ce presupune o viziune globală a nevoilor celor ce suferă.

Trebuie să revenim la originile noastre și, pe lângă serviciile sociale pe care le oferim celor nevoiași, trebuie să menținem și să consolidăm convingerile fundamentale după învățătura celor șapte fondatori și să ne bazăm pe binomul « sfințenie și caritate », cu referință la Doctrina Socială a Bisericii¹⁹. Dacă ne îndepărtăm de

învățătura fondatorilor vom deveni un ONG de ajutor social, ne vom îndepărta de identitatea și de carisma vincentiană. Uneori sunt surprins de întrebările ce mi se pun în anumite țări. Îmi dau seama că o mare parte dintre acestea arată lipsa unei formări creștine și vincentiene. De aceea lansez un apel prietenesc ca toate Conferințele Vincentiene din lume să ofere o formare potrivită celor care doresc să ni se alăture, înainte de a-i primi în rândul membrilor activi. Nu vă grăbiți să acceptați vincentieni noi în sânul Conferinței Sfântul Vincențiu de Paul: aceștia au nevoie de timp pentru a cunoaște, aprecia și urma convingerile noastre.

O ultimă recomandare pe care doresc să o fac tuturor vincentienilor în această Scrisoare Circulară pentru anul 2019 se referă la **educație**²⁰. Noi, vincentienii, suntem activi în diferite domenii și de aproape 200 de ani de la înființare, Societatea Sfântul Vincențiu de Paul activează mai ales împotriva sărăciei materiale provocată de cauze economice și sociale. Activitatea noastră se referă și la alte forme de sărăcie, cum ar fi sărăcia spirituală (dar și sărăcia geografică și existențială²¹), ce se adaugă la provocările imense pe care trebuie să le înfrunte societatea civilă din timpul nostru, cum ar fi depresiile, singurătatea, prejudecățile, migrația, dependența de droguri, distrugerea mediului și violența urbană.

Aceste domenii de activitate sunt relativ puțin explorate de Conferințele vincentiene, mai ales datorită faptului că membrii nu au întotdeauna formarea și experiența necesare pentru acest tip de activitate. Guvernele, societatea civilă, organizațiile internaționale, ONG-urile și Biserica luptă de sute de ani pentru diminuarea efectelor nefaste ale sărăciei²² în lume, fără un succes

¹⁸ În cartea « Să ne rugăm 15 zile cu Frédéric Ozanam » scrisă de confratele francez Christian Verheyde, putem citi că rugăciunea a fost întotdeauna momentul cel mai important din viața Conferințelor, împreună cu practicarea carității. « Rugăciunea avea locul său chiar de la prima întâlnire, și astăzi rugăciunea însoțește Conferința la fiecare întâlnire: rugăciune de mulțumire pentru harurile primite, rugăciune pentru familiile pe care le ajutăm, adorarea lui Dumnezeu care ne conduce și pe care îl simțim în mijlocul nostru. Este esențial însă ca rugăciunea să fie însoțită de ajutor material, ajutor afectiv și efectiv. Nu există rugăciune fără acțiune și nici acțiune fără rugăciune.

¹⁹ O lucrare foarte interesantă despre relația dintre Ozanam și Doctrina socială a Bisericii este cartea « Frédéric Ozanam : fațete multiple », pentru formarea SSVP de la Medellín, Columbia. Cartea ne amintește că enciclica papei Leon al XIII-lea « Rerum Novarum », din 1891, este de acord cu gândirea lui Ozanam în ceea ce privește « nedreptatea, inegalitatea, demnitatea muncii, salariul corect, impozitul echitabil, dreptul la proprietate și ușurarea suferințelor celor defavorizați » (capitolul 7). ».

²⁰ Consiliul General Internațional a publicat în 1928 un document intitulat « Înființarea de Conferințe noi și Educația », în care sunt citate activitățile ce pot fi efectuate de Conferințele Vincentiene în domeniul educației. Textul propune și câteva sfaturi privind recrutarea vincentienilor, diferite forme de ajutorare, resursele unei Conferințe (umane și financiare), funcționarea Conferinței și speranța trăită de confrăți. O lectură foarte frumoasă și de actualitate pe care o recomand cu căldură.

²¹ De citit Mesajul papei Francisc pentru Ziua Mondială a tinerilor (2014), care se celebră în Duminica Floriilor având ca temă « fericii cei săraci cu inima, căci a lor este Împărăția Cerurilor » (Matei 5, 3). În acest mesaj Suveranul Pontif explică modul în care Isus își reînnoiește chemarea adresată fiecăruia dintre noi ca să ne convertim și să devenim ucenici misionari și adaugă papa, astfel vom ști să împărțim « cea mai mare comoară a vieții până la periferiile geografice și existențiale ale timpului nostru.. ».

²² Statisticile furnizate de Organizația Națiunilor Unite (ONU) arată că în anul 2018 în lume există 1 miliard 500 de milioane de persoane ce pot fi considerate « sărace », și 900 de milioane care riscă să devină sărace din

aparent, doar câteva programe paliative ici și colo. Provocările sunt imense, și nu găsim întotdeauna sprijinul celor care ar trebui să colaboreze sau a celor care au mijloacele necesare și se izolează datorită egoismului. Din acest motiv suntem în favoarea acordurilor de cooperare și a acordurilor dintre SSVP și alte organizații sociale ce ne pot ajuta în această sarcină grea de ajutor social²³.

Un raport recent al Unesco²⁴ arată că numărul săracilor din lume (1,5 miliarde de persoane) s-ar reduce la jumătate dacă toate persoanele adulte ar termina cel puțin învățământul gimnazial (tinerii cu vârsta între 15-17 ani). Poate părea un detaliu banal, însă este foarte important: educația unui individ reduce riscul de sărăcie. Acesta poate trăi în condiții modeste, dar niciodată în mizerie. Atunci când o persoană are acces la educație de calitate, iese din spirala sărăciei și poate să înceapă o viață nouă atât pentru ea cât și pentru familie.

Logica Unesco cu privire la modul de combatere a sărăciei se regăsește în viziunea SSVP și a Familiei Vincentiene: schimbarea sistemului. Cred că știm cu toții care este diferența între « a ști » și « a rezolva problema ». Este o diferență foarte mare. Principalele țări care au scăpat de sărăcie – multe au suferit din cauza catastrofelor naturale sau a războaielor îngrozitoare – sunt țările care le-au oferit cetățenilor o educație de calitate, de la vârsta mică până la facultate.

Accesul la educație a persoanelor ajutate reprezintă una dintre cele mai nobile activități pe care o Conferință vincentiană sau o instituție umanitară o poate avea. Și nu mă refer aici doar la cumpărarea de rechizite, uniforme sau încălțări, ci la procesul de educație în sine care implică costuri

cauza conflictelor armate, a îmbolnăvirilor, a secetei, a șomajului și a altor probleme de acest tip. De altfel, jumătate dintre cei ce trăiesc în sărăcie au mai puțin de 18 ani. Pentru stoparea sărăciei extreme până în 2030, Banca Mondială estimează că investițiile în domeniul sănătății și educației trebuie să crească în fiecare țară. « Ziua mondială pentru eradicarea sărăciei » a fost stabilită pe 17 octombrie pentru ca omenirea să reflecteze, iar papa a introdus « Ziua mondială a săracilor ».

²³ Cartea «Ozanam e a question social do século XIX» (Álvaro Queiroz, Maceió, Bazilia, 2018)

²⁴ <http://uis.unesco.org/en/news/world-poverty-could-be-cut-half-if-all-adults-completed-secondary-education>

pentru ore de limbă, activități sportive și culturale, acțiuni comunitare și multe altele. Angajarea vincentiană nu trebuie să se limiteze doar la necesitățile de bază ale oamenilor, ci trebuie să vizeze promovarea integrală a prietenilor noștri aflați în nevoie. Conferința devine astfel mai utilă, chiar dacă distribuie nu doar alimente sau bunuri materiale.

Cred că merită să cităm un paragraf din articolul « Cauzele sărăciei » scris de Antoine Frédéric Ozanam și publicat în ziarul « Ère nouvelle » (octombrie 1848), și în care prezintă educația ca pe o formă concretă ce poate rupe lanțul sărăciei și susține ideea ca, pe lângă supa populară distribuită săracilor la Paris, să li se țină și lecții și astfel aceștia « se vor întoarce la casele lor mai pricepuți și mai buni ». Într-un alt paragraf, Ozanam cere ca în capitala franceză să se deschidă școli serale, școli de duminică și centre de arte și meserii.

Educația poate transforma lumea și poate reduce sărăcia, declară Unesco. Și noi trebuie să includem acest adevăr în viața zilnică a vincentienilor și să căutăm să perfecționăm Conferințele și activitățile noastre pentru a-i ajuta cât mai bine pe cei care suferă. Nimic nu poate fi mai important.

Ce am făcut în mod concret pentru a îmbunătăți educația persoanelor pe care le primim sau le ajutăm prin Conferințele vincentiene?

4. Anul tematic internațional dedicat lui Paul Lamache

Ca președinte general am plăcerea să vă anunț că anul 2019 este Anul tematic internațional dedicat lui PAUL LAMACHE, membru din grupul celor șapte prieteni care, în 1833 s-au reunit și au pus bazele Societății Sfântului Vincentiu de Paul.

Așa cum anul dedicat lui Bailly (2017) și anul dedicat lui Lallier (2018) au fost un succes și au motivat și stimulat toți membri SSVP din toate colțurile lumii, a sosit momentul să aflăm mai multe despre viața lui Lamache.

Pe 8 februarie 2019, Consiliul general va lansa a treia ediție a concursului literar internațional

« Prima Conferință – Paul Lamache ». Vor fi premiate toate lucrările care vor prezenta aspecte noi și necunoscute din viața personală, profesională, vincentiană și familială a lui Lamache, și care vor demonstra totodată contribuția lui la fondarea primei Conferințe și la răspândirea SSVP în lume.

Paul Lamache (1810-1892) este fondatorul care a trăit cel mai mult. Lamache s-a născut în satul Saint-Pierre-Eglise, în Normandia, în partea de nord a Franței, la 350 km de Paris. Face parte dintr-o familie de fermieri și administratori în slujba nobilimii din regiune. Tatăl sau a fost medicul, dar și primarul satului.

A venit la Paris să studieze dreptul la Sorbona, la fel ca Ozanam și ceilalți fondatori. În anul 1832, Lamache îl întâlnește pe Ozanam și i se alătură în « Conferința de Istorie », participând activ la dezbateri. Scrie numeroase articole pentru diferite reviste și ziare din acea perioadă și este foarte implicat în dezbaterile pe anumite teme. A fost primul scriitor catolic care s-a exprimat hotărât și public împotriva sclavagismului și a urmărilor sale nefaste pentru omenire.

După terminarea studiilor de drept, Lamache s-a căsătorit cu Henriette Lebon d'Humbersin, în 1844 și au avut cinci copii: Paul, Adrienne, Henri, Léonie et Marie.

Lamache a fost un specialist în domeniul educației, a participat activ la campaniile de promovare a învățământului și a educației de calitate și a apărut învățământul catolic.

Are o activitate academică remarcabilă: rector la Academia Côtes-du-Nord, profesor de Drept Roman la Universitatea din Strasbourg și profesor de Drept Administrativ la Bordeaux și Grenoble. Activitatea sa politică este de asemenea remarcabilă, a militat activ împotriva legilor care amenințau încălcarea drepturilor celor mai slabi.

În timpul revoluției din 1848 a făcut parte din Garda Națională, la fel ca Ozanam și Adolphe Baudon, al treilea președinte general, dar și mulți alți membri ai Societății Sfântul Vincentiu de Paul. Lamache a fost decorat cu « Crucea Legiunii de Onoare », la fel ca sora Rosalie Rendu, François Lallier și Frédéric Ozanam. Lamachea murit la vârsta de 82 de ani la Grenoble și a fost ultimul dinte cei șapte fondatori rămași în viață.

Privind această biografie bogată, Consiliul general internațional crede că concursul internațional « Prima Conferință - Paul Lamache » va avea succes, la fel ca și edițiile precedente, cu decernate premiilor vincentienilor din diferite părți ale lumii. Dorim să facem cunoscute viața și opera fondatorilor, calitățile, virtuțile, dar și slăbiciunile lor. Acesta este obiectivul pe care vrem să-l realizăm în timpul președinției Consiliului general.

Regulile vor fi publicate pe site-ul Consiliului general (www.ssvpglobal.org) în săptămânile următoare; vor fi păstrate în mare condițiile pentru concursul din 2017 et 2018, premiile vor fi decernate în bani²⁵, vor fi premiați atât autorii cât și Conferințele din care fac parte. Sunt convins că cercetările și studiile academice despre Lamache vor fi la fel de bogate cum a fost și cele despre Bailly și Lallier, vor prezenta curiozități și particularități din viața acestui om atât de important în istoria SSVP.

Invit toate Consiliile Superioare să publice articole și meditații referitoare la rolul predominant pe care l-a avut Paul Lamache în procesul de înființare a SSVP, să-i stimuleze pe ceilalți să-i studieze viața și opera sub toate aspectele: personal, profesional, academic și vincentian. În acest fel vor contribui împreună cu Consiliul general la implementarea anului tematic internațional 2019.

Doresc de asemenea ca pe 8 decembrie 2019, data încheierii anului tematic dedicat lui Paul Lamache, în lumea întreagă să se celebreze liturghii pentru fondatorii SSVP și în special pentru Lamache. Conducerea actuală a Consiliului general depune eforturi ca cei șapte fondatori să fie cunoscuți mai bine, să fie iubiți și admirați, întrucât înființarea SSVP a fost o acțiune colegială și toți cei șapte fondatori sunt « părinți fondatori » având aceeași importanță în istoria Societății noastre.

5. Concluzie

Dragi vincentieni, Scrisoarea circulară este un document prin care președintele general are plăcerea să stabilească o legătură directă cu

²⁵ Mulțumim Consiliului Central din Tyrolul de Sud, Italia, pentru ajutorul constant și generos ce permite Consiliului general internațional să premieze câștigătorii din fiecare an.

confrații, fără intermediari, și să-și exprime sentimentele, să mediteze la practicile vincentiene și să propună schimbarea sau reînnoirea unor atitudini.

Este foarte bine ca din când în când să ne evaluăm activitatea, să ne gândim la viitor și să reorganizăm strategiile. Pentru a vă ajuta în această evaluare vă propun să încercăm să răspundem la cinci întrebări ce ne pot ajuta să îmbunătățim funcționarea Conferințelor, a activităților și a Consiliilor noastre:

a) Ce ar trebui SĂ ÎNCETĂM SĂ MAI FACEM în SSVP?

b) Ce ar trebui SĂ CONTINUĂM SĂ FACEM pentru a înainta în misiunea de caritate?

c) Ce ar trebui SĂ ÎNCEPEM SĂ FACEM pentru ca activitatea vincentiană să fie mai eficientă?

d) Ce ar trebui SĂ FACEM ÎN PLUS?

e) Ce ar trebui SĂ FACEM MAI PUȚIN?

Sunt convins că dacă vom medita la aceste întrebări, atât personal cât și în cadrul întâlnirilor din Conferințe, ne vom canaliza forța și energia într-o direcție bună, adică vom îmbunătăți activitățile vincentiene în favoarea celor care suferă mai mult: Săracii lui Dumnezeu.

Noi, vincentienii secolului XXI trebuie să fim conștienți că activitatea pe care o realizăm, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, chiar dacă este discretă, este foarte eficientă și aduce rod nu doar pentru cei care suferă din punct de vedere material, ci și pentru cei cu alte nevoi și care cer noi forme de intervenție, cum ar fi ajutorarea bătrânilor, a celor dependenți, a refugiaților, a celor abandonați sau a orfanilor.

Pentru a înfrunta aceste provocări avem nevoie de o formare vincentiană mai modernă, mai dinamică și mai deschisă la nevoile lumii actuale.

Spor la treaba minunată pe care o realizați în lumea întreagă! Vă mulțumesc pentru atenție.

Anul 2019 să fie un an plin de realizări în Conferințele vincentiene.

Cu dragoste fraternă, slujind mereu în speranță,

Confratele Renato Lima de Oliveira
al XVI-lea președinte general

Traducere: sora Magdalena